

Formation and Fusion of Protoplasts in Rhizobium spp.

การสร้างและการหลอมรวมโพธาระพลาสต์ในราษฎร์เบี่ยงบางสายพันธุ์

Miss Saowarose Sukwattanasin

นางสาว เสาร์ส สุวัฒนาลินทร์

ศูนย์วิทยทรัพยากร อุปกรณ์มหิดลวัสดุ

วิทยานิพนธ์นี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต

Department of Chemistry

บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

Chulalongkorn University

พ.ศ. 2533

ISBN 974-577-900-8

ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

016476

10308416

Formation and Fusion of Protoplasts in Rhizobium spp.

Miss Saowarose Sukwattanasinit

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Science

Department of Biochemistry

Graduate School

Chulalongkorn University

1990

ISBN 974-577-900-8

หัวชั้นวิทยานิพนธ์ การสร้างและการหลอมไฟฟ้าสตีนไรโอซีเบียมบางสายพันธุ์
โดย นางสาวสาวรัส สุขวัฒนาสินิก
ภาควิชา ชีวเคมี
อาจารย์ที่ปรึกษา รองศาสตราจารย์ ดร. ไพร Hera ทิพย์ทัศน์

บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อุปมติ ให้เป็นวิทยานิพนธ์บัณฑิตนี้เป็นส่วนหนึ่งของ
การศึกษาตามหลักสูตรปริญญามหาบัณฑิต

..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(ศาสตราจารย์ ดร. ถาวร วัชรากิจ)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

..... ประธานกรรมการ

(รองศาสตราจารย์ ดร. สันติ พนิชชัยกุล)

..... อาจารย์ที่ปรึกษา

(รองศาสตราจารย์ ดร. ไพร Hera ทิพย์ทัศน์)

..... กรรมการ

(รองศาสตราจารย์ ดร. สุริพร ลักษิประณีต)

..... กรรมการ

(ดร. นัยฤทธิ์ บุญเกิด)

..... กรรมการ

(รองศาสตราจารย์ ดร. ไพร Hera ทิพย์ทัศน์)

เอกสาร สุขวัฒนาสินธุรี : การสร้างและการหลอมโพโรโทพลาสต์ในรา rotor เบี้ยมบางสายพันธุ์
(Formation and Fusion of Protoplasts in Rhizobium spp.) อ.ที่ปรึกษา :
รศ. ดร. ไพบูลย์ศรี, 143 หน้า. ISBN 974-577-900-8

TAL 141 ure his เป็นสายพันธุ์รา rotor เบี้ยมเดิบอดเร้าที่สามารถถกทนความเครียด ส่วน
USDA 192 Trp Phe เป็น Rhizobium fredii และไม่สามารถถกทนความเครียด ได้นำสายพันธุ์
ทั้งสองมาสร้างโพโรโทพลาสต์ พนว่าการเดินไกลชินที่ความเข้มข้นเหมาะสม จะช่วยให้เซลล์ที่
เดรียมโพโรโทพลาสต์ได้ดีในเบอร์เซ็นต์สูง นอกจากนี้ยังพบว่าการเกิดโพโรโทพลาสต์ปริมาณสูงสุดของ
TAL 141 ure his ได้ผลเมื่อเทียบกับ GEDTA ในขณะที่ USDA 192 Trp Phe
ต้องการไลโซไซม์ร่วมกับ EDTA ได้หลอมโพโรโทพลาสต์โดยใช้ 15 % PEG 6000 ที่ 42 ° ซ 5 นาที
เลือกเคลื่อนที่สามารถเจริญได้ในอานารสูตรปรับค่ามาทำการแยกให้บริสุทธิ์ โดยมีความถี่ในการกัด
พิวแซนต์ประมาณ 3.6×10^{-6} ต่อเซลล์

ได้เลือกสายพันธุ์ชื่อ F11, F14, F15, F20 และ F36 เป็นตัวแทนในการศึกษา จาก
การศึกษาการเจริญในสภาวะที่กำหนด การทดสอบอัมมูโนวิทยาของพิวแซนต์ การทดสอบปรับแต่งของ
โครโนซิมที่ถูกย่ออยด้วยเรสทริกชันเอนไซม์ และการสร้างปมของรา rotor เบี้ยมกับต้นถั่ว สรุปได้ว่า
ทั้งห้าสายพันธุ์ควรเป็นพิวแซนต์คั่งต่อไปนี้ F11 เป็นอนุพันธุ์ของ TAL 141 ส่วน F15, F20,
และ F36 เป็นอนุพันธุ์ของรา rotor เบี้ยมสายพันธุ์ USDA 192 โดยแพลล์สายพันธุ์จะมีการแลกเปลี่ยนเช่น
อย่างน้อยหนึ่งค่าแทน ยกเว้น F15 แสดงสิริสมบัติเปลี่ยนแปลงหรือไม่ กันถึงลิ่งประการ F14 มี
สมบัติทางชีวภาพหลายอย่างที่แตกต่าง เป็นอิสระจากรา rotor เบี้ยมสายพันธุ์พ่อแม่ ซึ่งแสดงว่ามีรีคอมบิเนชัน
ระหว่างสายพันธุ์ เกิดขึ้นหลายค่าแทน

ภาควิชา ปัจจัย
สาขาวิชา ปัจจัย
ปีการศึกษา 2532

ลายมือชื่อนักศึกษา
ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษา
ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษา

Saowarose Sukwattanasinit : Formation and Fusion of Protoplasts in
Rhizobium spp. THESIS ADVISOR : ASSO. PROF. PAIROR THIPAYATHASANA,
Ph.D. 143 pp. ISBN 974-577-900-8

TAL 141 ure his, a fast growing rhizobium, was isolated and classified as a stress tolerant strain whereas USDA 192 Trp Phe, a Rhizobium fredii strain, was a stress sensitive. Both strains were used for protoplast fusion studies. It was found that addition of an appropriate concentration of glycine to cultivation medium for both strains could facilitate protoplast formation. Furthermore maximum protoplast formation by TAL 141 was obtained by treating the cells with lysozyme in the presence of GEDTA whereas that of USDA 192 cells was by lysozyme with EDTA. Fusion was allowed in 15 % PEG at 42 °C for 5 minutes. Big colonies on minimal MMG plates were reisolated and purified. The frequency of fusion was approximately 3.6×10^{-6} per cell. Five different putative strains, namely F11, F14, F20, F15 and F36 were subjected for further studies. The properties investigated were growth in various conditions, immunological comparison of the cell surface, chromosomal restriction patterns and nodulation test. We concluded that all strains were fusants as of the following results.

With at least one locus in a genetic recombination occurred in all tested strains F11 was identified as a TAL 141 derivative whereas F15, F20 and F36 were derivatives of USDA 192. Furthermore, F15 showed a special deviation in a pleiotropic effect while F14 which possessed a unique set in property should be a derivative of both parental strains arised by exchanging in many loci during genetic recombination.

ภาควิชา
สาขาวิชา
ปีการศึกษา 2532

ตามมือชื่อนักศึกษา
ตามมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษา
ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

กิจกรรมประจำ

ผู้เขียนขอกราบขอบพระคุณอย่างยิ่งที่รองศาสตราจารย์ ดร.ไพรัช ทิพย์ทศน์ ผู้เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ในฐานะที่เป็นผู้ประสิทธิ์ประสาททั้งในด้านวิชาการและแนวความคิดในการทำ การทดลอง และวิจารณ์ข้อมูล ตลอดจนกำลังใจ จนกระทั่งข้าพเจ้าสามารถเขียนวิทยานิพนธ์ได้สำเร็จ กราบขอบพระคุณรองศาสตราจารย์ ดร.สันต์ พานิชยกุล ในการให้คำแนะนำในการแก้ ปัญหางานบางอย่างและตรวจวิทยานิพนธ์ เล่มนี้

กราบขอบพระคุณอย่างยิ่งที่รองศาสตราจารย์ ดร.ศิริพร สิทธิประดิษฐ์ ที่ให้คำแนะนำ ในการด้านวิชาการและเป็นกำลังใจในการทำงาน และความกรุณาเป็นกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ครั้งนี้ กราบขอบพระคุณ ดร.นันทกร บุญเกิด ในความเอื้ออาทร์และให้สิ่งอำนวยความสะดวก ทุกอย่าง เมื่อข้าพเจ้าต้องไปทำวิจัยบางตอนที่หน่วยจุลทรรษ์ดิน กรมวิชาการเกษตร กระทรวง เกษตรและสหกรณ์ และกรุณารับการเป็นกรรมการสอบครั้งนี้

กราบขอบพระคุณรองศาสตราจารย์ ดร.ไพรัช บีนพาณิชการ ในคำแนะนำเกี่ยวกับ การปรับปรุงขั้นตอนของโครงการพัฒนา และความกรุณาเป็นกรรมการสอบครั้งนี้

ขอขอบคุณเพื่อนๆทุกคน ตลอดจนเจ้าหน้าที่ในภาควิชาชีวเคมี และหน่วยงานอื่นๆ ที่ได้ ให้ความช่วยเหลือและเป็นเพื่อนร่วมพัฒนาอุปสรรคในการทำงานวิจัย

ขอกราบระลึกถึงพระคุณแห่งสุดมีได้ของบิดาและมารดาที่ให้ข้าพเจ้าได้ดี ได้มี และ ได้เป็นอยู่เช่นปัจจุบันนี้

ขอแสดงความขอบคุณต่อบัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในความอนุเคราะห์ สนับสนุนให้เงินทุนวิจัยบางส่วน

และขอบพระคุณคณะวิทยาศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในการให้เงินสนับสนุนค่า ใช้จ่ายในการศึกษาตลอดระยะเวลาสามปี ในนามของผู้รับทุนผู้ช่วยวิจัย (พ.ศ. 2529 - 2531) และทุนการวิจัยที่ให้ผ่านรองศาสตราจารย์ ดร.ไพรัช ทิพย์ทศน์ อีกหนึ่งปี

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อภาษาไทย	๔
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	๕
กิตติกรรมประกาศ	๙
สารบัญตาราง	๙-๑๗
สารบัญรูป	๑๘-๒๔
สารบัญภาพ	๒๕
คำย่อ	๒๖-๒๘
บทที่	
1. บทนำ	1-15
2. วัสดุอุปกรณ์ และวิธีการทดลอง	16-33
3. ผลการทดลอง	34-114
4. การวิจารณ์และการทดลอง	115-131
เอกสารอ้างอิง	132-136
ภาคผนวก ก วิธีคำนวณเบอร์เซ็นต์โพธิพลาสต์	137
ภาคผนวก ข กราฟมาตรฐาน	138-139
ภาคผนวก ค ผลงานที่เผยแพร่	140-143
ประวัติผู้เขียน	144

สารบัญสารทั่วไป

หน้า

ตาราง ก	เปรียบเทียบสิริสมบัติของราษฎร์เบี่ยงชนิดเติบโตเร้า และชนิดเติบโตช้า	11
ตารางที่ 1	การเจริญของ TAL 141 ในสูตรอาหารปรับตัว MGG ที่มีความเครียดของ ราชเดียมคลอไรด์ที่ไม่เสริมและเสริมด้วยไกลซินบีเทน 1 มิลลิจัมลาร์	51
ตารางที่ 2	ชนิดของยีนเครื่องหมายและจำนวนมิวแทนท์ที่แยกได้จาก การกล่ายพันธุ์ด้วย NTG	51
ตารางที่ 3	ความสัมพันธ์ระหว่างชนิดของอาหารเลี้ยงเชื้อและอายุของ <u>Rhizobium</u> sp. TAL 141 <u>ure</u> กับเบอร์เซ็นต์การเกิดโพแทสเซียม	56
ตารางที่ 4	ความสัมพันธ์ระหว่างความเข้มข้นของสารละลายบัฟเฟอร์ Tris กับเบอร์เซ็นต์การเกิดโพแทสเซียมของ <u>Rhizobium</u> sp. TAL 141 <u>ure</u>	59
ตารางที่ 5	ความสัมพันธ์ระหว่างความเข้มข้นของสารละลายไอโซไซด์ (SIGMA GRADE I) กับเบอร์เซ็นต์การเกิดโพแทสเซียมของ <u>Rhizobium</u> sp. TAL 141 <u>ure</u>	61
ตารางที่ 6	ความสัมพันธ์ระหว่างความเข้มข้นของสารละลาย EDTA กับเบอร์เซ็นต์ การเกิดโพแทสเซียมของ <u>Rhizobium</u> sp. TAL 141 <u>ure</u>	63
ตารางที่ 7	ความสัมพันธ์ระหว่างความเข้มข้นของไกลซินกับค่าความขุ่นสูงสุด (max. turbidity)	68
ตารางที่ 8	การเกิดโพแทสเซียมของมิวแทนท์ของ <u>R. fredii</u> USDA 192 ที่เจริญในสูตรอาหารที่เสริมด้วยไกลซิน และสร้างโพแทสเซียมโดย วิธี lysozyme-EDTA	69
ตารางที่ 9	ความสัมพันธ์ระหว่างระยะเวลาเจริญของ เชลล์ที่เติมไกลซินระดับความเข้มข้น ที่ขับยั่งการเจริญบางส่วนของ เชลล์ที่เลี้ยงในสูตรอาหาร TY ต่อการสร้าง โพแทสเซียมของ <u>Rhizobium</u> sp. TAL 141 <u>ure his</u>	71

ตารางที่ 10 เปรียบเทียบเบอร์เซ็นต์การเกิดโพแทสต์ของ <u>Rhizobium</u> sp.	
TAL 141 <u>ure his</u> เมื่อใช้ GEDTA กับ EDTA ในสารละลายน้ำชั้นร่าง โพแทสต์	73
ตารางที่ 11 เปรียบเทียบจำนวนเชลล์ที่มีชีวิต เมื่อเก็บในสารละลายน้ำรักษา [*] โพแทสต์ชั้นดีต่างๆ ที่อุณหภูมิ 4 °C	75
ตารางที่ 12 ความล้มเหลวระหว่างชนิดสารปรับความดัน กับการหาลคินพั้ง เชลล์ของ โพแทสต์ของ <u>Rhizobium</u> sp. TAL 141 <u>ure his</u> บนสูตรอาหาร อุดมยีสต์แม่นนิทอล (YM) ที่เสริมด้วยกรดอะมิโนตามชนิดของออกซิโซทรับ [*] (สูตรอาหารครบ)	76
ตารางที่ 13 การหาลคินพั้ง เชลล์ของโพแทสต์ที่เตรียมจากเชลล์ในระยะการเจริญ mid log และ late log บนสูตรอาหารอุดม (YM) ที่มีชูโรล 0.234 ไมลาร์ เป็นตัวปรับความดัน	79
ตารางที่ 14ก ความสามารถในการเจริญบนสูตรอาหารชนิดต่างๆ ของโคโลนีที่แยกได้จาก อาหารสูตรคัดเลือก (MMGS-8)	88
ตารางที่ 14ข สมบัติเบื้องต้นของพิวแซนต์บางสายพันธุ์ที่แยกได้	90
ตารางที่ 15 ความสัมพันธ์ทางอิมมูโนวิทยาระหว่างพิวแซนต์กับสายพันธุ์พ่อแม่จากการวัด ระดับแอกกลูติเนชันไดเตอร์	102
ตารางที่ 16 ข้อมูลเกี่ยวกับการเจริญของถั่วเหลืองอายุ 1 เดือน ชิ่งไล่เชื้อราเชเบี้ยม สายพันธุ์พิวแซนต์และสายพันธุ์พ่อแม่	110
ตารางที่ 17 ข้อมูลเกี่ยวกับการเจริญของต้นชีราฟอายุ 1 เดือน ชิ่งไล่เชื้อราเชเบี้ยม สายพันธุ์พิวแซนต์และสายพันธุ์พ่อแม่	111
ตารางที่ 18 ผลการวิเคราะห์ทางสถิติเกี่ยวกับสมบัติการติดปมของพิวแซนต์กับถั่วเหลือง เปรียบเทียบกับราชาเบี้ยมสายพันธุ์พ่อแม่	112
ตารางที่ 19 ผลการวิเคราะห์ทางสถิติเกี่ยวกับสมบัติการติดปมของพิวแซนต์กับต้นชีราฟ เปรียบเทียบกับราชาเบี้ยมสายพันธุ์พ่อแม่	113
ตารางที่ 20 สมบัติที่น่าสนใจของพิวแซนต์ทั้ง 5 สายพันธุ์	114

สารบัญ

หน้า

รูปที่ 1 ก	กราฟแสดงความสัมพันธ์ระหว่างความชันของ เชือกับช่วงเวลาที่ใช้ในการเจริญอาหารสูตรปรับตัว MGG	35
รูปที่ 1 ข	กราฟแสดงความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนเชลล์ที่มีชีวิตอยู่กับช่วงเวลาใน การเจริญของ เชือในอาหารสูตรปรับตัว MGG	36
รูปที่ 1 ค	กราฟความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนเชลล์ที่มีชีวิตและความชันของ เชือ ในอาหารสูตรปรับตัว MGG	37
รูปที่ 2 ก	กราฟแสดงความสัมพันธ์ระหว่างความชันของ เชือกับช่วงเวลาที่ใช้ในการเจริญในอาหารสูตรปรับตัว MMG	38
รูปที่ 2 ข	กราฟแสดงความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนเชลล์ที่มีชีวิตอยู่กับช่วงเวลาใน การเจริญของ เชือในอาหารสูตรปรับตัว MMG	39
รูปที่ 2 ค	กราฟความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนเชลล์ที่มีชีวิตและความชันของ เชือ ในอาหารสูตรปรับตัว MMG	40
รูปที่ 3	รูปแบบการเจริญของราชาเบี้ยมสายพันธุ์ TAL 141 ในอาหารสูตรปรับตัว MMG ที่มีความเครียดของโซเดียมคลอไรด์	42
รูปที่ 4	รูปแบบการเจริญของราชาเบี้ยมสายพันธุ์ TAL 141 ในอาหารสูตรปรับตัว MGG ที่มีความเครียดของโซเดียมคลอไรด์	43
รูปที่ 5	รูปแบบการเจริญของราชาเบี้ยมสายพันธุ์ TAL 380 ในอาหารสูตรปรับตัว MMG ที่มีความเครียดของโซเดียมคลอไรด์	44
รูปที่ 6	รูปแบบการเจริญของราชาเบี้ยมสายพันธุ์ TAL 380 ในอาหารสูตรปรับตัว MGG ที่มีความเครียดของโซเดียมคลอไรด์	45
รูปที่ 7	ความเข้มข้นของไกลชีนบีเทนที่เหมาะสมต่อการเจริญของราชาเบี้ยมสายพันธุ์ TAL 141 ในอาหารสูตรปรับตัว MGG ที่มีความเครียดของโซเดียมคลอไรด์	47

รูปที่ 8	ผลกระทบของไกลชีนบีเท่านการช่วยเพิ่มการเจริญของ TAL 141 ในอาหารสูตรปรับตัว MGG ที่มีความเครียดของโคเดียมคลอไรด์	48
รูปที่ 9	ผลกระทบของไกลชีนบีเท่านการช่วยเพิ่มการเจริญของ TAL 380 ในอาหารสูตรปรับตัว MGG ที่มีความเครียดของโคเดียมคลอไรด์	49
รูปที่ 10	รูปแบบการเจริญของไรโซเนียมสายพันธุ์ TAL 141 <u>ure</u> และ TAL 141 <u>ure his</u> ในอาหารสูตรครบ CM และสูตรปรับตัว MMG	53
รูปที่ 11	รูปแบบการเจริญของไรโซเนียมสายพันธุ์ USDA 192 และ USDA 192 Trp Phe ในอาหารสูตรครบ CM และสูตรปรับตัว MMG	54
รูปที่ 12	การคงสภาพของโพโรทพลาสต์ ที่ปริมาณซูโคสแตกต่างกัน	77
รูปที่ 13	การคงสภาพของโพโรทพลาสต์ ที่ปริมาณแม่นนิทอลแตกต่างกัน	78
รูปที่ 14	รูปแบบการเจริญของพิวแซนเด้ในอาหารสูตรครบ CM	91
รูปที่ 15	รูปแบบการเจริญของพิวแซนเด้ในอาหารสูตรปรับตัว MMG	92

ศูนย์วิทยทรัพยากร มหาลัยรามคำแหง

สารบัญภาพ

หน้า

ภาพที่ 1,2 เชล์ไวร่าซีเบี้ยมก่อนการสร้างโพลิเมอร์ โดยปกติมีรูปร่าง เป็นท่อonya (rod shape) จากการสังเกตภายใต้กล้องจุลทรรศน์กำลังขยาย 400 และ 1000 เท่าตามลำดับ	64
ภาพที่ 3,4 เชล์ไวร่าซีเบี้ยมหลังจากการสร้างโพลิเมอร์	65
ภาพที่ 5,6 กลุ่มโพลิเมอร์ของไวร่าซีเบี้ยมขนาดต่างๆ กับ ภัยหลังการหลอมเชล์ไวร์ 15% PEG 6000 ที่ 42°ช	82
ภาพที่ 7 โรคโนของไวร่าซีเบี้ยมที่ได้จากการคัดเลือกพิวแซนต์และนำมาทดสอบอาหาร สูตรต่างๆ	84-87
ภาพที่ 8 ก แสดงรูปแบบดีเอ็นเอของโคโรนาร์ซึ่งที่แยกได้ก่อนย่อยด้วยเรสทริกชัน- เอโนไซม์	93
ภาพที่ 8 ข แสดงรูปแบบดีเอ็นเอของโคโรนาร์ซึ่งที่ถูกย่อยด้วยเรสทริกชันเอโนไซม์ EcoR I	94
ภาพที่ 8 ค แสดงรูปแบบดีเอ็นเอของโคโรนาร์ซึ่งที่ถูกย่อยด้วยเรสทริกชันเอโนไซม์ BamH I	95
ภาพที่ 8 ง แสดงรูปแบบดีเอ็นเอของโคโรนาร์ซึ่งที่ถูกย่อยด้วยเรสทริกชันเอโนไซม์ Xho I	96
ภาพที่ 9 แสดงการเกิดแยกกลุ่มในชั้นระหว่างแอนทิเจนของพิวแซนต์กับแอนทิบอดี ของลายพันธุ์พ่อแม่	98-101
ภาพที่ 10.1 แสดงลักษณะปมและรากพืชตัวเหลืองอายุ 4 สัปดาห์ ภัยหลังการไอลพิวแซนต์ เปรียบเทียบกับไวร่าซีเบี้ยมลายพันธุ์พ่อแม่	104-106
ภาพที่ 10.2 แสดงลักษณะปมและรากพืชชีราหรอยุ 4 สัปดาห์ ภัยหลังการไอลพิวแซนต์ เปรียบเทียบกับไวร่าซีเบี้ยมลายพันธุ์พ่อแม่	107-109

อักษรย่อ

ADP	Adenosine diphosphate
A.R.A.	ออกทิวิตีการรีดิวชัน เชธีลีน (Acetylene Reduction Activity)
ATP	Adenosine triphosphate
BMS-8 = MMGS-8	สูตรอาหารคัดเลือกพืชแซนต์ประกอบด้วยสูตรอาหารปรับตัว MMG ที่มีซูครส 8 กรัมเบอร์เซ็นต์เป็นสารปรับความดัน
C ₂ H ₂	อะ เชธีลีน
cm	เซนติ เมตร (10^{-2} เมตร)
CM	สูตรอาหารครบประกอบด้วยสูตรอาหารปรับตัว MMG ที่เสริมกรดอะมิโนที่มีแพนต์แล็สายพันธุ์ต้องการ
CMS-8	สูตรอาหารครบที่มีซูครส 8 กรัมเบอร์เซ็นต์เป็นสารปรับความดัน
conc.	ความเข้มข้นของสาร (concentration)
DNA	Deoxyribonucleic acid
DTT	Dithiothreitol
D.W.	น้ำกลั่น (distilled water)
e ⁻	อิเล็กตรอน (electron)
EDTA	Ethylene diamine tetraacetic acid
g	กรัม (gram)
GC	Guanine and Cytosine
GEDTA	Glycol ether diamine tetraacetic acid
gm %	กรัมเบอร์เซ็นต์
GP	สูตรอาหารที่มีกลูโคสและ เปปโตก
H ⁺	Hydrogen ion
H ₂	Hydrogen molecule
<u>his</u>	ออกโซไซโรบที่ต้องการยีสติดีน

<u>hr.</u>	ชั่วโมง (hour)
<u>hup</u>	ยืนที่เกี่ยวข้องกับความสามารถนำไฮโดรเจนย้อนกลับไปสร้าง ATP (hydrogen uptake positive)
<u>Km^r</u>	ลักษณะทางพีโนไทพ์ที่สามารถด้านยาปฏิชีวนะการมัชชิน
<u>Km^s</u>	ลักษณะทางพีโนไทพ์ที่ไม่สามารถด้านยาปฏิชีวนะการมัชชิน
<u>KU</u>	หน่วยวัดความขุ่นเป็น Klett Unit
<u>M</u>	โมลาร์
<u>max.</u>	ค่าสูงสุด (maximum)
<u>mg</u>	มิลลิกรัม (10^{-3} กรัม)
<u>MGG</u>	สูตรอาหารปรับตัวที่มีกลูโคสเป็นแหล่งต้นต่อคาร์บอนและกลูตามีดเป็นแหล่งไนโตรเจน
<u>MGGY</u>	สูตรอาหารกึ่งปรับตัวที่ประกอบด้วยสูตรอาหาร MGG เสริมด้วยยีสต์ 0.025 กรัมเบอร์เช่นเดิม
<u>ml</u>	มิลลิลิตร (10^{-3} ลิตร)
<u>min.</u>	นาที (minute)
<u>μl</u>	ไมโครลิตร (10^{-6} ลิตร)
<u>μmole</u>	ไมโครโมล (10^{-6} โมล)
<u>MMG</u>	สูตรอาหารปรับตัวเช่นเดียวกับ MGG แต่มี Mannitol เป็นแหล่งต้นต่อคาร์บอน
<u>MMGY</u>	สูตรอาหารกึ่งปรับตัวที่ประกอบด้วยสูตรอาหาร MMG เสริมด้วยยีสต์ 0.025 กรัมเบอร์เช่นเดิม
<u>MMU</u>	สูตรอาหารปรับตัวเช่นเดียวกับ MMG แต่มีเรซีโนเจนเป็นแหล่งไนโตรเจน
<u>NAG</u>	N-acetylglucosamine
<u>NAM</u>	N-acetylmuramic acid
<u>nif</u>	จ้อเบอรอนที่เกี่ยวข้องกับการตรึงไนโตรเจน
<u>nmoles</u>	นาโนโมล (10^{-9} โมล)
<u>nod</u>	จ้อเบอรอนที่เกี่ยวข้องกับการสร้างปม
<u>Nod⁺</u>	ลักษณะทางพีโนไทพ์ที่สามารถสร้างปมได้
<u>Nod⁻</u>	ลักษณะทางพีโนไทพ์ที่ไม่สามารถสร้างปม

NSS	สารละลายน้ำเดี่ยมคลอไรด์ 0.85 กรัมเบอร์เช็นต์
NTG	N-methyl-N'-nitro-N-nitrosoguanidine
OD	Optical density
PEG	Polyethylene glycol
Phe	ลักษณะทางพีโนไทฟ์ที่ต้องการสารอาหารพืนโละลานีน
PMA	Protoplast formation
RNase	Ribonuclease
SDS	Sodium dodecyl sulfate
SET	Sucrose-EDTA-Tris buffer
SMMC	Sucrose-Maleate-Magnesium-Calcium buffer
S _m ^r	ลักษณะทางพีโนไทฟ์ที่สามารถถ่ายยาปฏิชีวนะสเตรบาร์ดมัยซิน
S _m ^s	ลักษณะทางพีโนไทฟ์ที่ไม่สามารถถ่ายยาปฏิชีวนะสเตรบาร์ดมัยซิน
Suc ⁺	ลักษณะทางพีโนไทฟ์ที่สามารถถ่ายชูครสเป็นสารต้านต่อสารบอน
Suc ⁻	ลักษณะทางพีโนไทฟ์ที่สามารถถ่ายชูครสเป็นสารต้านต่อสารบอน
Sym plasmid	พลาสมิดที่เกี่ยวข้องกับการอยู่ร่วมกันระหว่างไวรัสเบี้ยงกับพีชตระกูลถ้า
TEN	Tris-EDTA-NaCl buffer
Tris	Tris (hydroxy methyl) aminomethane
Trp	ลักษณะทางพีโนไทฟ์ที่ต้องการทริบาร์ดเเพน
TY	สูตรอาหารที่ประกอบด้วยทริบาร์ดและยีสต์สกัด
Tyr	ลักษณะทางพีโนไทฟ์ที่ต้องการไทรอีซีน
UDP	Uridine diphosphate
<u>ure</u>	มิวแทนต์ที่ไม่สามารถถ่ายชูเรีย
wt.	น้ำหนัก (weight)
WT	สายพันธุ์เดิม (wild type)
YM	สูตรอาหารอุดมที่ประกอบด้วยยีสต์สกัดและแม่นิทโอล
YM + 0.3 M NaCl	สูตรอาหารอุดม YM ที่เสริมด้วยน้ำเดี่ยมคลอไรด์ 0.3 โมลาร์
°ซ = °C	องศาเซลเซียส
+ve	positive